مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 9

رصد التحريض والعنصرية في الصحافة والإعلام الإسرائيلي

في الفترة الواقعة بين التواريخ 26 ايلول 2010 حتى 2 تشرين أول 2010

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدّم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسستين

تناولت وسائل الاعلام العبرية مواضيعا متنوعة هذا الاسبوع، الا أن خطاب وزير الخارجية افيجدور ليبرمان، في الامم المتحدة، طغى على تغطية وسائل الاعلام. فقد أثار خطابه نقاشا داخليا حول الانقسام بين مواقف الحكومة وموقف ليبرمان. كما احتلت البرامج المخصصة لعيد العرش اليهودي، مساحة كبيرة هذا الاسبوع، مما حدد من تغطية وسائل الاعلام لذكرى الانتفاضة الثانية وهبة اكتوبر. أما بالنسبة لمقالات التي حملت تصريحات عنصرية وتحريضية هذا الاسبوع، فيلاحظ ان معظمها يتمحور حول الفلسطينيين في اسرائيل، وذلك على خلفية تصريحات ليبرمان التي دعى من خلالها الى مبادلة الارض والسكان ضمن اتفاق السلام النهائي مع الفلسطينيين، وعلى خلفية احياءهم للذكرى العاشرة لهبة اكتوبر.

صحيفة اسرائيل اليوم؛ بتاريخ 27.9.2010؛ مردخاي كيدار: مدانون بكلماتهم (الملحق الأول)

تناول الدكتور مردخاي كيدار (Mordechai Kedar) الصفات التي يدعي أنها تميز السياسة الفلسطينية، منذ تأسيس منظمة التحرير الفلسطينية في سنوات الستين من القرن الماضي. كيدار ادعى أن: " ما يميز السياسة الفلسطينية هو ميل القيادات لاطلاق شعارات غير واقعية، وبعد الفشل في تحقيق هذه الشعارات يتنازلون عنها، لكن بعد فوت الأوان".

الكاتب يتطرق في مقاله الى التباين في المواقف بين منظمة التحرير الفلسطينية وحركة حماس: " حماس يسحب بساط الشرعية من تحت قدمي منظمة التحرير الفلسطينية، من خلال استخدامه لعبارات التخوين والتكفير، في حال قامت الأخيرة بالتنازل عن عن القدس، عن متر واحد من أرض فلسطين أو عن حق عودة اللاجئين الفلسطينيين الى بيوتهم في اسرائيل". ثم يضيف كيدار: **"ان الخطابات التي ألقيت في مهرجان الأقصى في خطر، الذي أقامته الحركة الاسلامية السبت الماضي في ام الفحم، عكست وجهة نظر حماس ذاتها".**

يواصل مردخاي كيدار والمعروف بمواقفه المتطرفة تجاه العرب، تحريضه على الفلسطينيين داخل اسرائيل وعلى قياداتهم. فالدكتور كيدار، الباحث في مركز بيجين-السادات للدراسات الاستراتيجية في جامعة بار ايلان، يهاجم ويحرض بشكل دائم، من خلال مقالاته ومداخلاته، ضد فلسطيني ال 48؛ وما ادعائه اعلاه بأن خطابات الحركة الاسلامية في اسرائيل تتساوق مع خطابات حركة حماس، الا محاولة للتحريض على الأولى، والتي تتعرض لهجمة شرسة من قبل وسائل الاعلام العبرية واعضاء الكنيست اليمينيين، الذين يحاولون سن القوانين العنصرية ضدها. هذه الادعاءات تندرج في محاولة نزع الشرعية عن الاحزاب العربية في اسرائيل.

ماكور ريشون؛ بتاريخ 28.9.2010، جيش الدفاع الاسرائيلي تحول لداعم للصهيونية (الملحق الثاني)

انتقد اساف جولان (Asaf Golan) في مقاله كتبها في صحيفة "ماكور ريشون"، سياسة جيش الدفاع الإسرائيلي وجهات أخرى إسرائيلية وأكاديميين بقبولهم للموقف الفلسطيني بدلا من تبنيهم للرواية الإسرائيلية. هذه المقالة جاءت كرد على خبر نشر في نفس الصحيفة الذي فيه يمنع الجيش اليهود من التعرض إلى الفلسطينيين في موسم قطف الزيتون في الضفة الغربية.

وافتتح جولان مقالته بدعوة كل إسرائيلي يهمه مستقبل دوله إسرائيل أن يبدي غضبه من أقوال المتحدث باسم جيش الدفاع الإسرائيلي الذي تعهد بان يحافظ على النظام في فترة موسم قطف الزيتون في الضفة الغربية. **"حتى آخر حبة".**

وفي سياق المقال يشكك جولان بادعاء اكاديمين إسرائيليين **"معادون للصهيونية (كما وصفهم في مقاله)"** اللذين يرون بدوله إسرائيل كبؤرة استيطانية استعمارية في الشرق الأوسط، قائلا: " ان الحقيقة تختلف كثيرا، مع بداية الصهيونية تواجد في أنحاء إسرائيل وفقا للاستطلاعات التي أجرتها الامبراطورية العثمانية اقل من مائة ألف فلاح عربي، تجمعوا في غزة، القدس، يافا وأماكن أخرى."

وأضاف : **" ابعد من هذه الحقيقة، هو فضيحة النسيان البسيط للحقيقة الكامنة في اسس الصهيونية التي تقول بان ارض إسرائيل تابعة للشعب الإسرائيلي كورثة من الأجداد، بمعنى، لا يهم عدد الفلاحين المتواجدين فيها آنذاك. هذه الأرض ليست فلسطينية وإنما ارض الميعاد التي سلبت منا بالعنف وبوحشية متطرفة".**

ختم جولان مقاله متوجها إلى جيش الدفاع الإسرائيلي مطالبا إياه بان يرى الحقيقة بالشكل الذي رأه بها شمعون هحشمونئي[1] حيث قال ردا لانطوخيوس[2]: **" لم نأخذ ارض غريب ولم نحتل أرضه، هذه ارث أجدادنا، التي احتلت بوقت ما على يد اعداءنا بدون مقاضاة. ونحن الآن نعيد ارث أجدادنا."** ويضيف: بدون هذه الحقيقة البسيطة فلا مكان للجيش كله وعندها نعتبر ليس فقط كسارقي زيتون الفلسطينيين وإنما أيضا سارقي ارض الشيخ مؤنس في تل أبيب.

صحيفة هآرتس؛ بتاريخ 28.9.2010؛ القرار بخصوص اخلاء البيوت في الشيخ جراح (الملحق الثالث)

تناول خبر رئيسي على الصفحة الأولى لصحيفة هآرتس، خبرا يفيد بأن المحكمة العليا صادقت على اخلاء عشرات العائلات من حي الشيخ جراح. القرار الصادر، حسب أقوال الصحيفة: " سيمكن جمعيات المستوطنين من الحصول على عشرات البيوت الاضافية في حي الشيخ جراح شرقي القدس. هذا القانون يرفض استئناف الفلسطينيين الذين ادعوا ملكيتهم على قسم كبير من اراضي الحي. القضاة أقروا بأن الأوصياء وجمعيات المستوطنين قد أثبتوا ملكيتهم للأراضي. المغزى من القرار هو أن: الهيئات اليمينية تستطيع مباشرة عمليات اخلاء عشرات العائلات الفلسطينية التي تعيش الحي".

في سياق الخبر تستعرض الصحيفة تاريخ حي الشيخ جراح مدعية أن: " خلال القرن التاسع عشر، وحتى حرب التحرير، سكنت الحي عائلات يهودية. بعد الاحتلال الاردني لشرقي القدس، استولت الحكومة على البيوت في الحي وقامت بتأجيرها لعائلات فلسطينية. بعد حرب ال67، حصل الاوصياء الاسرائليون على ملكية الحي والبيوت، **وقام باعادة قسم من هذه الأملاك لورثتها الشرعيين، من العائلات اليهودية التي سكنت الحي في الماضي".**

الصحيفة تبنت رواية المستوطنين الذين يقومون بالاعتداء على المواطنين الفلسطينيين وتهجيرهم من بيوتهم في حي الشيخ جراح، ووصفتهم بأنهم **"الورثة الشرعيون"** لتلك البيوت، وهو ما يعتبر مصادقة للتطهير العرقي الذي يقوم به المستوطنون بمساندة من الشرطة والقانون الاسرائيلي المجحف. يشار الى أن الاعلام الاسرائيلي يتعامل مع قضايا ملكية الأراضي العربية، بعدم موضوعية تتساوق مع اجحاف القانون الاسرائيلي، الذي يجرد المواطنين الفلسطينيين من حقوقهم، بادعاء انهم يبنون بشكل غير قانوني، ويسيطرون على أراضي الدولة، علمًا انهم وُجدوا في هذه البلاد قبل قيام دولة اسرائيل، وأن المشكلة تكمن في عدم اعتراف اسرائيل بملكيتهم لبيوتهم وأراضيهم.

صحيفة ماكور ريشون؛ بتاريخ 29.9.2010، اين اختفى التاجر اليهودي؟ (الملحق الرابع)

نشر الكاتب مائير جروس (Maer Gros) مقال رأي في صحيفة " ماكور ريشون" المتدينة ربط من خلاله بين "التاجر اليهودي" (كما في الكتب) والمفاوضات، مشيرًا الى التنازلات التي يقدمها التاجر اليهودي الحالي.

---

[1] شمعون هحشمونائي (Shimon Hashnae)هو الابن الثاني لمتتياهو هحشمونئي (Matityahu Hashmonae) زعيم التمرد الحشمونائي في فترة الحكم السلفيكي في ارض يهودا.

[2] انطوخيوس (Antiochus): الملك السلفيكي التابع للاسره المالكة الهلنستية التي حكمت غرب اسيا في بداية القرن الثامن قبل الميلاد والذي هدد بوجود الديانة اليهودية في يهودا.

وبدأ حديثه بالموضوع حول رفض لإقتراح أمريكي إشترط "تجميد البناء في المستوطنات مقابل إطلاق سراح يوناتان بولارد (**Jonathan Pollard**)، وقد أشار الكاتب أن هذا الرفض " **يثبت أنه وبخلاف الرأي المسبّق، اللاسامي، فأن شعب إسرائيل سيء جدًا بالتجارة**".

وأضاف الكاتب "**لب الفكرة في إطلاق سراح بولارد مقابل وقف الإستيطان لا تعني بالضرورة أن الحل عادلا إجتماعيًا، وأن هنالك تلائم بين العقاب والمعاقب في أكبر ديموقراطية في العالم، وفقًا لتعريفها، الموضوع هو تجاري بحت، للأمريكان هنالك ورقة يستطيعون المقايضة بها وتعادل ثمنًا باهظًا جدًا (في هذه الحالة يقصد إطلاق سراح "مخربين مع ايادٍ ملطخة بالدماء)**".

وأكمل الكاتب أن إطلاق سراح بولارد (إذا تم) يشابه "اطلاق سراح جلعاد شاليط والذي لا يقاس بميزان العدل وتصحيح خطأ الإنتهاك وبشكل سافر للإتفاقات الدولية".

وأضاف ملقيًا اللوم على الحكومة الفرنسية، أخذًا بعين الإعتبار أن شاليط يملك جنسية فرنسية، "**حتى أن مواطنته الفرنسية لن تحرك عجلة العدل الفرنسي (لإطلاق سراحه)؛ هم – الفرنسيون- مستمرون في ضخ الأموال ودعم المجرمين في قطاع غزة، شاليط ليس مهمًا بالنسبة اليهم (الفرنسيون)، بالمرة، ربما هومهم إذا إعتبرناه أداة للضغط على إسرائيل للحصول منها على تنازلات مختلفة**".

وأكمل الكاتب في اللقاء اللوم على الحكومة الفرنسية مشيرًا "**من السهل الإفتراض أنه اذا كان الحديث عن مواطن فرنسي ليس يهودي لكان ساركوزي- والشعب الفرنسي- قد طالب بإطلاق سراحة في عملية سريعة**".

وأضاف الكاتب تعليقًا مرة أخرى على التجارة "لكن اليهود يجب أن يدفعوا، وهذه المرة بإطلاق سراح قتلة".

وأكمل "**نحن- اليهود- ندفع مقابل اتفاق موقع- أستصعب تسميته أنه اتفاق سلام- مع مصر دفعنا (مقابل السلام) بأراض وحدود لم يتعرف بها سابقًا، وتم تعديل الإتفاق وفقًا للمصرين ايضًا**".

وأضاف "**وهذا ما حدث ايضًا مع الاردنيين حيث أن "السلام" معهم كلفنا بعلم أردني يرفرف فوق النهرين**".

وأكمل "**اتفاق وقف السلاح مع لبنان ترك اراض يهودية في الجانب اللبناني، وحتى الإتفاق مع العرب في إسرائيل يبدأ من الإعلانات عن "تنازلات مؤلمة جدًا لمواطني إسرائيل**".

ويقول جروس "في النهاية قبر يوسف تحت سيطرتهم، بخلاف الإتفاقات، اراض يهودي تصادر وتدمر معالمها، الدخول إلى الأراض اليهودية التاريخية مقيدة أو ممنوعة، ايضًا بخلاف لكل الإتفاقات".

ويتساءل جروس "مع كل هذه التنازلات، اين إختفى التاجر اليهودي من الكتب، اين إختفت القدرة على التجارة كما نسمعها من داعية مسلم أو مسيحي؟!"

ويجيب "الظاهر أن حلم السلام عكس الضوء على عينيه وعماه حتى نسي أسس التجارة، نسي أن لا يكون مثار جدًا من المنتج، عدم الإكتراث أمام البائع هي أداة ناجعة للحصول على نتيجة عادل أكثر".

ويفصل متطرقًا الى المفازضات "المتسارع هو الذي يخسر أكثر، ومن المفضل أن تعرف البضاعة الخاصة بك **وهنا ضفتي نهر الأردن لنا**".

وخلص الكاتب إلى النتجية "أن إدارة المفاوضات يجب أن تكون بيد بائعي السوق في سوق يهودا"، فهم على حد تعبيره "**لن يتنازلوا كما الوضع الحالي**".

ماكور ريشون؛ بتاريخ 29.9.2010، رفض دعوى ملكية العرب لاراض في القدس (الملحق الخامس)

نشرت صحيفة "ماكور ريشون" خبرًا، نقله مراسلها للشؤون القانونية اوري يسرائيل باز (Uri Israel Paz) عن رفض المحكمة العليا دعوى قدمها السكان العرب في القدس الشرقية ضد كل من الوصي العام، بلدية القدس، دولة إسرائيل وسكان يهود اللذين يملكون 57 قطعة ارض في القدس الشرقية. (حسب ما نشر في الخبر).

في السياق يذكر ان "**العرب يدعون لملكية هذه الأراضي بينما الإجراءات مستمرة لفحص صحة هذه الوثائق بموجب مستندات الوقف الإسلامي والقانون الدولي".**

يذكر باز ان: "قضاة محكمة العليا اقروا ان هذه الممتلكات سجلت بحسب إجراءات التسوية الأردنية باسم المسؤول عن ممتلكات العدو. هذه الإجراءات تم إلغاؤها في المحكمة المركزية في القدس عام 1972 بناء على طلب مدير البرنامج من اجل تقسيم هذه الأراضي بين المالكين بعد ان أُقر ان هذه الإجراءات مناقضة للنظام العام ويجب عدم الاعتراف بها".

وأضاف باز انه: "تقرر في المحكمة المركزية في القدس ان يتم التطرق الى تصنيف الأراضي وفقا للتشريعات العثمانية، يجب عدم التدخل باستنتاجات محكمة الصلح المركزية، التي تقر ان هذه الأراضي هي أراضي ميري (ارض ميري هي الارض التي تملكها الدولة وان المواطنين الذي يعيشون داخل حدودها لا يمكنهم اجراء أي تغيير بالارض، يمنع البناء وزراعة المحاصيل ولكن بمقدورهم التمتع باستخدام المحاصيل الزراعية في الارض). **ومن هنا فان هذه المقدسات غير حقيقة لان مقدسات حقيقة لا يمكن ان تقام على اراض من صنفت على أنها ميري".**

وأشار المراسل **" لم يثبت من قبل المستأنفين عن وجود مرسوم صادر عن السلطان يطلب بتغير هذا التصنيف. لذلك، قرر قاضي المحكمة المركزية موشية رفيد (Moshe Ravid) ان مستند الوقف عقد الإيجار والووصولات التي قدمها العرب لإثبات ملكيتهم للأرض، حجج غير شرعية".**

موقع أن اف سي؛ بتاريخ 29.9.2010؛ الجانب المخفي للعراقيب: الشرطة تكافح العنف البدوي (الملحق السادس)

كتبت الناطقة بلسان الشرطة في الجنوب، سريت فيلبسون (Sarit Filphson)، مقالا تهاجم فيه العرب البدو في قرية العراقيب، استخدمت فيه عبارات تحمل دلالات عنصرية. الكاتب افتتحت مقالها مؤيدة التطهير العرقي للقرية: **" اعتقد ان ما قامت به الشرطة السنة الفائتة، هو نشاط متواضع جدا وعيني، لكن من شأنه أن يكون حجر الأساس في نضال دولة اسرائيل ضد سيطرة البدو في النقب على أراضيها. هذا النضال، الذي يتطور احيانا الى عنف شديد، يعيد سكان النقب الى ايام الاستيطان الاولى في البلاد، عندما كانت السيطرة على الاراضي هي التي تفرض ملكيتها لأجيال".**

في سياق مقالها تستعرض فيلبسون حادثة اطلاق زجاجات حارقة تجاه سيدة يهودية كانت تقود سيارتها باتجاه مدينة بئر السبع، وتدعي ان هذه الحادثة تكررت مرات ومرات مع عدة سائقين، الا انهم لم يتضرروا بأعجوبة. الكاتبة تقول انه: " بعد التحقيقات المتواصلة من قبل الشرطة، تبين

ان سبب القاء هذه الزجاجات الحارقة، هو النزاع بين عائلة ابو مديعم ومدير دائرة اراضي اسرائيل، على خلفية ملكية الأراضي في قرية العراقيب. لقد أراد المشتبهون في هذه الحوادث، ايذاء السائقين على الشارع الرئيسي. لقد اعتقلوا وقدمت ضدهم لائحة اتهام بالشروع في القتل، التسبب في الخطر على حياة الناس وصنع السلاح". ثم تضيف: " ان هذه الحادث هو واحد من سلسلة حوادث خطيرة سجلت هذه السنة في الوسط البدوي، ومعظمهم لا يحظى بتغطية في وسائل الاعلام. من جملة تلك الحوادث ايضا تمت مهاجمة عمال الصندوق القومي اليهودي، لقد تم ايذاء سياراتهم ومعدات عملهم، القيت تجاههم الحجارة واقتلعت آلاف الاشجار من الغابات التابعة للصندوق. هنا ايضا نجحت الشرطة في اعتقال المشبوهين ومحاكمتهم. **"لايمكن أن نتساهل مع أحداث اجرامية خطيرة، فقط لأنهم يظهرونها كجزء من الصراع على الأراضي"** يقولون في الشرطة. في اللواء الجنوبي تقرر فرض الغرامات المالية على اولئك الذين خرقوا القانون وتسببوا بخسارات تقدر بملايين الشواقل بسبب افعالهم الجنائية".

فيلبسون تتهم العرب البدو من خلال مقالها بانتهاج العنف، دون الاشارة الى ما يوثق ادعاءاتها. كما وتثني على تصرف الشرطة بمسح قرية العراقيب عن الوجود وتدعو الدولة والشرطة الى تصعيد عنفها ضد العرب البدو في النقب، من أجل الحد مما أسمته "سيطرة البدو على أراضي دولة اسرائيل". هذا الأسلوب الغير موضوعي في التعاطي مع قضايا الملكية والمسكن الخاصة بالعرب، يعتبر نهجا في وسائل الاعلام العبرية، التي تصور العرب ك"خارقي قانون" الذين "يسيطرون على أراضي الدولة"، دون الاشارة الى ان المشكلة تكمن في عدم اعتراف اسرائيل بالعديد من القرى العربية، رغم ان العرب سكنوها قبل قيام الدولة بكثير.

موقع واي نت؛ بتاريخ 30.9.2010؛ هل فكرتم ولو لمرة واحدة، أن تصغوا لليبرمان؟ (الملحق السابع)

تناول الدكتور حاييم مسجاف (Haim Mesgav)، المحاضر في قسم القانون في كلية نتانيا، خطاب وزير الخارجية افيغدور ليبرمان الأخير في الأمم المتحدة. مسجاف يستهجن في مقاله الهجوم المستمر ضد تصريحات ليبرمان، ويدعو الى التعامل معها بجدية وأخذها بهيم الاعتبار. الكاتب استهل مقاله قائلا: "على كل هؤلاء الذين يطالبون باقالة افيجدور ليبرمان (Avigdor Liebrman) أن يعلموا أن وزراءًا سابقين مثل شمعون بيرس قد تصرفوا بنفس الشكل. فمثلا شمعون بيرس، قام بطبخ اتفاقيات اوسلو السخيفة، دون ان يعلم اسحاق رابين، رئيس الحكومة آنذاك بذلك".

مسجاف يقوم في سياق مقاله بتقديم أفكار ليبرمان العنصرية، كحلول منطقية للصراع الاسرائيلي الفلسطيني: **" في الواقع، ماذا يقول ليبرمان لنا؟ "الشعب الفلسطيني" يريد لنفسه "دولة فلسطينية" على اراضي يهود والسامرة، خالية من اليهود (في اللغة الالمانية أطلقوا على ذلك "يودين راين")، اضافة الى دولة مماثلة في قطاع غزة، ودولة اضافية، تشبه للدولتين السابقات، ما وراء الاردن".**

ويتابع الكاتب: " جنبًا الى جنب، يريد الفلسطينيون، الذين لم تعترف بهم أمم العالم كشعب حتى العام 1967، أن تتحول دولة اسرائيل الى دولة ثنائية القومية، او دولة متعددة الثقاقات (كما يصفها الفوضويون من معسكر السلام المعادي للصهيونية)، **والتي ستكون فيها أقلية عربية كبيرة جدا، تطالب منذ الآن باستقلال ثقافي، اضافة الى مئات الآلاف من اللاجئين، وربما أكثر، الذين سيعودون لقراهم ومناطق سكناهم التي تركوها عام 1984. في الواقع، هذا هو ما يحاول افيجدور ليبرمان منعه".** ثم يضيف مسجاف: **" اذا كنا نتحدث عن حل، يقول ليبرمان، تعالوا اذا نحول الدولتين، دولة اسرائيل ودولة فلسطين، لدولتين قوميتين يعيش فيهما فقط ابناء القومية التي اقيمت لأجلها الدولة. هذا الحل ممكن فقط اذا تمت مبادلة المناطق المأهولة بالسكان. على سبيل المثال يتم نقل منطقة المثلث، بأراضيها وسكانها، الى مناطق السلطة الفلسطينية، ومناطق مثل "غوش عتسيون"، "ارئيل" و" معاليه ادوميم" يتم نقلها مع سكانها، الى دولة اسرائيل. لتكن هنالك اشارة واضحة للحدود، كل اليهود في جهة، وكل العرب في الجهة المقابلة. برلمان يهودي متجانس، بدون احمد الطيبي وطلب الصانع. ما السيئ في هذا؟".**

ويختتم الدكتور حاييم مسجاف مقاله قائلا: "انا لا اقول ان هذا هو الحل الأنسب، لا اعرف ما هو الحل الانسب، لنا **نحن اليهود، الذين مررنا بكوارث كثيرة، ليس على أيدي المسلمين فقط** ، بل بالاساس على ايدي الاوروبيين". كما يضيف: **" احمد الطيبي وطلب الصانع سيحبون هذا الحل. ممنوع أن ينجح هذا الانكار الاوتوماتيكي لتصريحات ليبرمان".**

استمرار لمسلسل التعامل مع الفلسطينيين داخل اسرائيل ك"خطر أمني"، يأتي هذا المقال ليبرر تصريحات وزير الخارجية افيجدور ليبرمان التحريضية، التي دعى من خلالها لمبادة الأرض والسكان. الدكتور حاييم مسجاف أبدى رضاه عن تصريحات ليبرمان العنصرية، حيث قدمها كحل منطقي للصراع الاسرائيلي الفلسطيني. كما يشبه الكاتب مطالبة الشعب الفلسطيني بدولته الخاصة خالية من المستوطنات والمستوطنين، بالمطالب النازية بسيادة الجنس الآري، من خلال استخدامه لوصف "يودين راين"، علمًا ان هذه المستوطنات تعتبر غير شرعية حسب القانون الدولي. ولا يكتف الكاتب بتبني أفكار ليبرمان العنصرية، بل ويقدم في مقاله أفكار عنصرية اضافية، تتلخص في خلو دولة اسرائيل من العرب، حيث تسائل: "ما السئ في خلو البرلمان اليهودي من احمد الطيبي وطلب الصانع". هذا الامتعاض من وجود العرب في الكنيست، هو استمرار لمحاولات نزع الشرعية عن القيادات العربية في اسرائيل.

موقع واي نت؛ بتاريخ 1.10.2010؛ يجب ضم عرب اسرائيل لعملية المفاوضات (الملحق الثامن)

على خلفية ذكرى هبة اكتوبر والانتفاضة الثانية، كتب الصحفي آفي ترنجو (Avi Trango) مقالا يهاجم فيه الفلسطينيين في اسرائيل، ويدعو الى ترحيلهم وضمهم الى الدولة الفلسطينية العتيدة. ترنجو افتتح مقاله مستذكرًا: **" قبل عشر سنوات اندلع هنا تمرد لم يُنسى. المعركة لا تدار اليوم بواسطة التمرد واغلاق الشوارع، ولكن من خلال نضال واع. الطريقة اختلفت، ولكن النوايا ذاتها ما زالت قائمة".** ثم يبدأ الكاتب تحريضه على بعض الجمعيات الفلسطينية في الداخل مدعيا: **" ان تنظيمات نزع الشرعية لا تلوح فقط بمواضيع فلسطينية مثل "الاحتلال"، "الحدود" أو "اللاجئين"- ان الدعاية النضالية اليوم تتجه الى التيار الأمريكي-اوروبي الذي يطالب بالمساواة. انني ادعو اولئك الذين يطالبون ب"انهاء الاحتلال" بادعاء أنه سيوقف الشكاوى ضد اسرائيل، الى التأمل في السندات التي تتحدث عن رؤية عرب اسرائيل، والموجودة في مواقع الانترنت الخاصة بتلك المنظمات التي تطالب ب"الحقوق"، مثل جمعيات عدالة ومساواة. المعركة القادمة ستكون على صورة اسرائيل الداخلية- عرضها كدولة فصل عنصرية، التي تقوم بسلب حقوق الأقلية".**

في سياق مقاله يتعامل ترنجو مع الفلسطينيين في اسرائيل كخطر أمني مدعيا: " العجيب هو وجود شريك غبي، متمثلا بالمنظمات اليمينية، لمنظمات الأخطبوط اليسارية، الذين ينشطون من أجل "اسرائيل جديدة"؛ والذين يؤمنون بدين يدعى " أغلبية دموغرافية يهودية صلبة"، يتمحورون في السؤال فيما اذا كان عرب اسرائيل سيشكلون يوما ما 50% من مواطني الدولة أم سيصلون فقط الى 35%. أنهم يتحدثون "سلام اقتصادي" سيؤدي الى تعايش اقتصادي وسينتصر على الشعور القومي والتعصب الديني، وعن أن الحقيقة التي تشير الى ارتفاع نسبة الفتيات العربيات اللواتي يتجهن نحو التعليم الاكاديمي، سيقلل من نسبة الازدياد الديمغرافي، **ويتناسون التوجهات نحو التأسلم عند الجيل الجديد لعرب اسرائيل، والذي يعرف نفسه اليوم (كما عضو الكنيست حنين زعبي) ك"شعب فلسطيني يحمل هوية اسرائيلية". انهم يتناسون حقيقة ان الفتيات المسلمات يتزوجن في جيل صغير مما يؤدي الى ولادة جيل عربي جديد بسرعة شديدة".**

ويتابع الكاتب: **" المفارقة هي أن تحسين الوضع الأمني، يزيد من الخطر الديمغرافي: في سنوات التسعين حصل آلاف الفلسطينيين على حق العودة من خلال "توحيد العائلات". الكنيست تنبهت متأخرة لضرورة اغلاق هذا الباب. ان الفلسطينيين وابناءهم الذين حظيوا بهوية زرقاء- والذين يصل عددهم اليوم لما يقارب ال200 ألف- سوف يؤدون الى خلخلة التوازن الديمغرافي. ان المؤمنين بدين التعايش، يتجاهلون من الوزن الديمغرافي لعشرات المتسللين (مسلمين طبعا) من ارتريا والسودان. في كل اتفاق مستقبلي يجب أخذ الأمور الخطرة بالحسبان- اضافة الى سيناريوهات التطرف الجارية. هل من الذكاء تجاهل أن عرب اسرائيل سيتحولون الى اقلية نافذة الشأن تطالب بحقوق قومية وثقافية؟".**

كما يطرح ترنجو في مقاله، ما يعتبره "حلا" للخطر الديمغرافي الذي يشكله الفلسطينيون في اسرائيل: " ان شراء الأراضي في منطقة الشمال (التمويل يأتي من مصادر خارجية- حسب الاشاعات المصدر هو دول النفط)، اضافة الى مطالبة البدو بملكية أجزاء واسعة من أراضي النقب، هي دلائل تشير الى هذه التتمة: **مطالبة باعتراف بسيادة الفلسطينيين سكان اسرائيل على مناطق شاسعة داخل الدولة، والتي ستضم مستقبلا الى الدولة الفلسطينية.** حسب ادعاء المنظمات الحقوقية، قانون العودة (الخاص باليهود) هو قانون يميز ضد العرب. **هنا يكمن الحل: كجزء من الاعتراف الاسرائيلي بفلسطين كدولة الشعب الفلسطيني، يجب اعتماد "حق العودة" للفلسطينيين الذي سيمكن عرب اسرائيل من الحصول على مواطنة فلسطينية. مثلما يقوم اليهود الامريكيون بالعودة الى اسرائيل من أجل تحقيق تطلعاتهم الدينية والقومية (انهم لا يقومون بذلك في الولايات المتحدة)، يستطيع عرب اسرائيل بممارسة حقوقهم القومية- الدينة كفلسطينيين ولكن في دولة فلسطين. بهذه الصورة يتم منع اية محاولة لتغير الطابع اليهودي لدولة اسرائيل".**

ويختتم الكاتب مقاله مؤيدا لتصريحات ليبرمان التحريضية ضد فلسطيني الداخل: **" وزير الخارجية افيجدور ليبرمان بالذات، خطى باتجاه اعتراف بالحقوق القومية للفلسطينين اصحاب الهوية الزرقاء، من خلال اقتراحه للتبادل السكاني من على منصة الامم المتحدة، واعترف بحقهم في العيش تحت كنف العلم الذي يعبر عنهم. ربما بدل المناداة باقالته، يجب أن نصغي الى مبادىء المساواة الموجودة في اقتراحه".**

يعج مقال الصحفي آفي ترنجو بالأفكار التحريضية ضد الفلسطينيين في اسرائيل، ابتداءًا بتحريضه ضد الجمعيات العربية في الداخل، بادعاء انها تقوم بحرب داخلية ضد صورة اسرائيل، وانتهاءًا بتحريضه على الحفاظ على التوازن الديمغرافي من خلال تبني اقتراحات وزير الخارجية الاسرائيلي أفيجدور ليبرمان. هذا التحريض على تهجير الفلسطينيين في اسرائيل، باعتبارهم يشكلون خطرا أمنيا وجوديا على اسرائيل، أصبح يشكل نهجًا في وسائل الاعلام العبرية، فتكاد لا تخلو المقالات او التقارير التي تتهم العرب بالتوجه أكثر فأكثر نحو التطرف وتهديد الأمن الاسرائيلي.

يلاحظ من التقرير أعلاه نبرة التحريض الصارخة ضد الفلسطينيين العرب في اسرائيل، والتي أصبحت تشكل عنصرًا ثابتا في تعامل وسائل الاعلام العبرية مع العرب. الأخطر هو أن موضوع "الخطر الأمني والديمغرافي"، الذي تدعي الاطراف اليمينية أن العرب في الداخل يشكلونه، بات يطرح في التصريحات السياسية لجهات نافذة مثل وزير الخارجية افيجدور ليبرمان، بشكل ثابت واعتيادي، حيث يتم التعامل مع هذه التصريحات بحيادية دون اتخاذ أية موقف من عنصريتها وتحريضها ضد العرب. كما وتلقت هذه التصريحات أصواتا داعمة، ليس من قبل الشارع الاسرائيلي فقط، بل من قبل شخصيات أكاديمية في المجتمع أيضا. على سبيل المثال: مقال الدكتور حاييم مسجاف "هل فكرتم ولو لمرة واحدة أن تصغوا لليبرمان".

الملحق الأول:

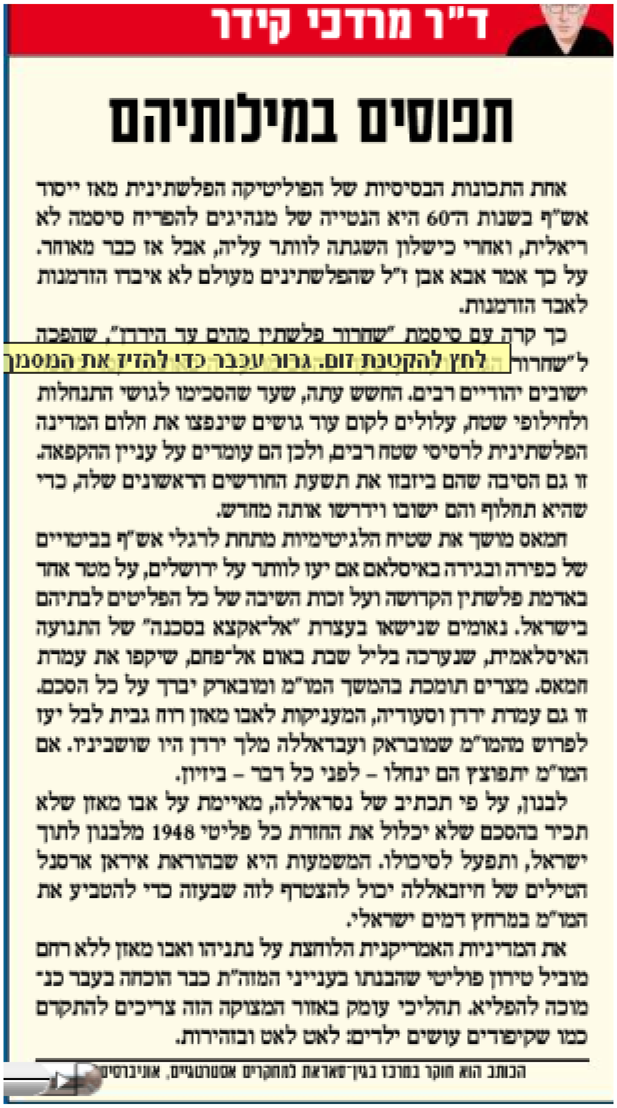

ד"ר מרדכי קידר

תפוסים במילותיהם

אחת התכונות הבסיסיות של הפוליטיקה הפלשתינית מאז ייסוד אש"ף בשנות ה־60 היא הנטייה של מנהיגים להפריח סיסמה לא ריאלית, ואחרי כישלון השגתה לוותר עליה, אבל אז כבר מאוחר. על כך אמר אבא אבן ז"ל שהפלשתינים מעולם לא איבדו הזדמנות לאבד הזדמנות.

כך קרה עם סיסמת "שחרור פלשתין מהים עד הירדן", שהפכה ל"שחרור [illegible] ישובים יהודיים רבים. החשש עתה, שעד שהסכימו לגושי התנחלות ולחילופי שטח, עלולים לקום עוד גושים שינפצו את חלום המדינה הפלשתינית לרסיסי שטח רבים, ולכן הם עומדים על עניין ההקפאה. זו גם הסיבה שהם ביזבזו את תשעת החודשים הראשונים שלה, כדי שהיא תחלוף והם ישובו וידרשו אותה מחדש.

חמאס מושך את שטיח הלגיטימיות מתחת לרגלי אש"ף בבישויים של כפירה ובגידה באיסלאם אם יעזו לוותר על ירושלים, על מטר אחד בארמת פלשתין הקדושה ועל זכות השיבה של כל הפליטים לבתיהם בישראל. נאומים שנישאו בעצרת "אל־אקצא בסכנה" של התנועה האיסלאמית, שנערכה בליל שבת באום אל־פחם, שיקפו את עמדת חמאס. מצרים תומכת בהמשך המו"מ ומובארק יברך על כל הסכם. זו גם עמדת ירדן וסעודיה, המעניקות לאבו מאזן רוח גבית לבל יעז לפרוש מהמו"מ שמובראק ועבדאללה מלך ירדן היו שושביניו. אם המו"מ יתפוצץ הם ינחלו – לפני כל דבר – ביזיון.

לבנון, על פי תכתיב של נסראללה, מאיימת על אבו מאזן שלא תכיר בהסכם שלא יכלול את החזרת כל פליטי 1948 מלבנון לתוך ישראל, ותפעל לסיכולו. המשמעות היא שבהוראת איראן ארסנל הטילים של חיזבאללה יכול להצטרף לזה שבעזה כדי להטביע את המו"מ במרחץ דמים ישראלי.

את המריניות האמריקנית הלוחצת על נתניהו ואבו מאזן ללא רחם מוביל טירון פוליטי שהבנתו בענייני המזה"ת כבר הוכחה בעבר כנ־מוכה להפליא. תהליכי עומק באזור המצוקה הזה צריכים להתקדם כמו שקיפודים עושים ילדים: לאט לאט ובזהירות.

הכותב הוא חוקר במרכז בגין־סאדאת למחקרים אסטרטגיים, אוניברסיטת

לחץ להקטנת זום. גרור עכבר כדי להזיז את המסמך

الملحق الثاني:

צה"ל הופך לפוסט ציוני

אסף גולן

הודעת דובר צה"ל בדבר מדיניות 'עד הזית האחרון' צריכה לדעתי להרגיז כל ישראלי שעתיד המדינה חשוב לו. פתאום מתברר שאחד הגורמים הממלכתיים בישראל שאמור לייצג את הנרטיב והאתוס הישראלי מקבל את העמדה הפלשתינית ואת הקשר הקדוש של הכפריים אל הקרקע שהמתנחלים (הכובשים) גזלו מהם. מדובר כמובן בראייה שהונחלה על ידי אנשי אקדמיה אנטי–ציונים הרואים במדינת ישראל כולה מוצב קולוניאליסטי במזרח התיכון، מין שריד לגבהות הלב האירופאית הישנה ששלטה באפריקה וברוב מדינות ערב. האמת כמובן שונה בהרבה. בראשית הציונות

היו בכל מרחבי ישראל (על פי סקרים שערכה האימפריה העותמאנית) פחות ממאה אלף פלאחים ערבים. וגם אלו התרכזו בעזה, ירושלים, יפו ומקומות אחרים.

אולם מעבר לאמת הזו, השערוריה היא בשכחה הפשוטה של האמת העומדת ביסוד הציונות והיא כי ארץ ישראל שייכת לעם יש־ראל כמורשת אבות. כלומר, ללא קשר לכמה פלאחים היו כאן. הארץ הזו אינה פלשתינית אלא ארץ הלאום שהובטחה לאבותינו ושנגזלה מאיתנו באלימות וברצחנות קיצונית. הגיע הזמן שגם בצה"ל יחיו ויראו את האמת באותו אופן בה ראה אותה שמעון החשמונאי שאמר בתשובתו לאנטיוכוס כי "לא ארץ נוכריה לקחנו ולא רכוש זרים כבשנו, כי אם את נחלת אבותינו, אשר ע"י שונאינו, בלא משפט, באיזה זמן נכבשה. ואנחנו, משהזדמן לנו, השבנו את נחלת אבותינו." ללא אמת פשוטה זו אין בעצם מקום לצה"ל כולו, שהרי אנו גזלנים לא רק של זיתי הפלשתינים, אלא גם של אדמת שיח' מוניס בתל–אביב.

الملحق الثالث:

الملحق الرابع:

לאן נעלם היהודי הסוחר?

מאיר גרוס

בסופו של דבר העסקה שהציעו חברי קונגרס אמריקניים של הק־פאת הבנייה תמורת יונתן פולארד לא יצא לפועל. מה שלא מבטיח, כמובן, שזה אינו יכול להיות אפשרי בעתיד. וכדאי גם כמובן לחשוב מה היה קורה בישראל לו התמורה היתה גלעד שליט. בכל מקרה הפתיחה הזו מציינת עד כמה בניגוד לסטראוטיפ האנטישמי עם ישראל הוא עם גרוע של סוחרים.

שהרי כידוע לאורך ההיסטוריה העלו האנטישמים על נס הקלון את הסוחר היהודי. זה הנבנה על עושק/רמאות/הערמה. שיילוק, הסוחר מונ־ציה, הוא דוגמה ספרותית לצמאון הדם היהודי. אבל, במציאות, דווקא שיילוק צמא הדם נותר ללא תאוותו בידו. אד־רבה, הגויים הערימו עליו והוא הפסיד גם את כספו וגם את כבודו.

העיקרון המרכזי בתפיסה הזו הוא שהיהודי אינו יכול לזכות לצדק, סתם כך למשפט ישר, הוא צריך לשלם בעדו.

עצם הרעיון של שחרור פולארד תמורת ההקפאה, אומר שאין זה עניין של צדק משפטי, של פרופורציה בין העונש והנענש בדמוקרטיה הגדולה בעולם, על פי הגדרתה. העניין הוא מסחרי כפשוטו. לאמריקאים יש קלף מיקוח והוא ייתנן תמורת סחורה חלי־פית יקרה מאד. בדיוק כפי ששחרורו של גלעד שליט אינו נשקל בעולם במ־אזני הצדק של תיקון הפרה חמורה של ההסכמים הבינלאומים. אפילו אזרחו־תו הצרפתית לא תניע את גלגלי הצדק הצרפתים. הם ימשיכו להעביר כספים ותמיכה לפושעים המנהלים את חבל עזה. שליט אינו מעניין אותם כלל. אלא, אולי, ככלי ללחוץ על ישראל, להשיג ממנה ויתורים שונים. וקל להניח שלו לא היה מדובר ביהודי היה סרקוזי- שלא לדבר על העם הצרפתי- דורש פעולה נמרצת. היהודים צריכים לשלם. הפעם בשחרור רוצחים. הם הרי סוחרים על פי הגנים הטבועים בהם.

ואנחנו משלמים. תמורת הסכם חתום- אני מתקשה לקרוא לו הסכם שלום- עם המצרים שילמנו באדמות ובהכרה בגבולות שמעולם לא הו־כרו קודם לכן. וגם נעשו בו תיקונים לטובתם, כמובן. כך קרה עם הירדנים שה"שלום" איתם עלה לנו בדגל הי־רדני המתנופף מעל נהריים, באדמות בערבה ובמים יקרים. הסכם שביתת הנשק עם לבנון הותיר אדמות יהודיות מעבר לגדר. וכך כל הסכם עם ערביי ישראל מתחיל מההכרזות על "ויתורים כואבים מאד לאזרחי ישראל." ללא צד שני. בעצם יש. קבר יוסף נמצא בידיהם, בניגוד גמור להסכמים. אדמות יהודיות נחמסות ללא הרף, הכניסה לאתרים היסטוריים יהודיים חסומה או מוגבלת. אם זה הר הבית, מערת המכפלה או בית הכנסת ביריחו. אין הסכם שלום סתם עם יהודים.

אז מה קרה לסוחר הממולח מהספ־רים. לאן נעלם הכשרון המסחרי המפו־רסם שידוע לכל מי ששמע מטיף נוצרי או מוסלמי, או קרא בספרים?

כנראה שחלום השלום סנוור אותו עד כדי שכחת כמה כללי יסוד. כל סוחר יודע שאסור להיות להוט מדי. אי איכפתיות מופגנת ואדישות נראית לעין היא כלי מועיל להשיג תמורה הגונה יותר. מי שאצה לו הדרך משלם את המחיר הגבוה ביותר. וזה עוד בלי השוק המזרחי. אבל חשוב יותר לדעת את טיב הסחורה שלך עצמך. במקרה הזה ששתי גדות לירדן. זו שלנו וזו גם כן. ועכשיו בואו ונדבר. במקום זה אנו שומעים כמה בורים שטוענים: חציה שלנו. ואינם יודעים שמדובר לפי הה־לכה במציאה ולא בנכס מוכח, והכלל ההלכתי הוא שהטוען למחציתה- מת־חלק- במציאה-! רק במחצית שבמח־לוקת. כלומר, לשיטתם הם כבר ויתרו על יש"ע ויצטרכו לחלוק בישראל שבין הקו הירוק לים.

בקיצור, את המו"מ צריכים לנהל בעלי הבאסטות משוק מחנה יהודה. הם בקיאים במסורת, מחד גיסא, ובכללי המסחר במזרח, מאידך גיסא. הפוליטי־קאים כבר שרפו את התבשיל.

الملحق الخامس:

נדחתה תביעת בעלות של ערבים על קרקעות בירושלים

בית המשפט העליון דחה את טענות הערבים כי מדובר בקרקע הקדש וקבע שהבעלות היהודית חוקית

אורי ישראל פז

בית המשפט העליון דחה השבוע תביעה של תושבים ערבים ממזרח ירושלים (מטעם הקדש ווקף מוחמד ואברהים עבדלרבו) נגד האפוטרופוס הכללי, עיריית ירושלים, מדינת ישראל ותושבים יהודים הרשומים כבעליהם של 57 חלקות קרקע במזרח ירושלים.

התושבים הערבים טענו לבעלות על הקרקע, וההליך הממושך התמקד בבחינת האותנטיות של מסמכי בעלות על-פי הדין השרעי והחוק הירדני. שופטי בית המשפט העליון מרים נאור, אסתר חיות ויורם דנציגר החליטו לאורך 50 עמודים כי מדובר במקרקעין שהחלו לגביהם הליכי הסדר בשנת 1958, על ידי פקיד ההסדר הירדני. בהליכי ההסדר הירדניים

נרשמו החלקות על שם הממונה על רכוש האויב. הליכי ההסדר בוטלו בבית המשפט המחוזי בירושלים בשנת 1972 לבקשת האפוטרופוס, וזאת כדי לחלק את החלקות בין הבעלים (לאחר שנקבע כי הם סותרים את תקנת הציבור ואין להכיר בהם).

נפסק כי נידרש בית המשפט המחוזי בירושלים לסיווג המקרקעין על פי החקיקה העותומאנית וכי אין להתערב במסקנת ביהמ"ש המחוזי, לפיה מדובר במקרקעין מסוג מירי ומכאן כי מדובר ב"הקדש לא אמיתי" (הקדש אמי־תי לא יכול להתקיים במקרקעין מסוג מירי ולא הוכח על ידי המערערים כי הוצא צו מאת הסולטאן, המשנה את הסיווג למולך. נפסק כי אכן, כפי שקבע שופט בית המשפט המחוזי, משה רביד, אין בחיג'ה שרעיה, בשטר ההקדש, בהסכם החכירה ובקבלות שהצי־גו הערבים כדי לקבוע כי הבעלות במקרקעין היא שלהם.

الملحق السادس:

חדשות מחלקה ראשונה - News1: הצד המוסתר של עראקיב - Windows Internet Explorer

סנ"צ שרית פיליפסון | מקור ראשון

הצד המוסתר של עראקיב

המשטרה נאבקת באלימות הבדווית

. . .

האירוע המשטרתי של השנה שחלפה, בעיניי, הוא אירוע מוצנע למדי, מדגמי באופיו - אך עשוי להיות אבן דרך במאבקה של מדינת ישראל עם השתלטות הבדווים בנגב על אדמותיה. מאבק זה, הגולש לעתים קרובות להתמודדות עם אלימות קשה, מחזיר את תושבי הנגב אל ראשית ימי ההתיישבות בארץ, כאשר תפיסת הקרקע קבעה את הבעלות עליה לדורות. את פרטי האירוע מסרה לנו סגן-ניצב שרית פיליפסון, דוברת מחוז הדרום במשטרה.

רבע לתש"ע
מתוך הפרויקט של עיתון מקור ראשון בו מספרים ישראלים ידועים על רגע בשנת תש"ע שהשאיר עליהם רושם מיוחד

ב-16 באפריל, סמוך לחצות, התקבל במוקד המשטרתי של מחוז דרום דיווח מנהגת שסיפרה בהתרגשות כי בעת שחלפה בכביש 40 לכיוון באר-שבע, סמוך לצומת להבים, נזרקו לעברה בקבוקי תבערה. כוח של משטרת רהט הגיע למקום במהירות והחל באיסוף ממצאים בזירה. הממצאים הראו שאכן מדובר בבקבוקי תבערה שהושלכו על כלי רכב חולפים ובנס התנפצו על הכביש ללא נפגעים.

מפקד המחוז ניצב יוחנן דנינו החליט, לאור חומרת האירוע, להטיל את החקירה על צוות מיוחד שיפעל בשיתוף חוליית פח"ע של מחוז הדרום ושירות הביטחון הכללי. הצוות ניהל חקירה אינטנסיבית, תוך שימוש באמצעים מתקדמים במטרה, לעלות על עקבותיהם של המבצעים.

12 יום לאחר האירוע חלה התפתחות בחקירה. המשטרה עצרה את נידאל אבו-מדיעם, שהודה במעשה וקשר אליו שלושה קטינים נוספים. הרקע לאירוע היה סכסוך בין משפחת אבו-מדיעם למִנהל מקרקעי ישראל בשאלת הבעלות על אדמות אל-עראקיב - השטח הבנוי שכזכור פונה לפני כחודשיים על-ידי מנהל מקרקעי ישראל בליווי כוח משטרתי גדול. בכוונתם של הארבעה היה לפגוע בנהגים בכביש ראשי זה. הם נעצרו עד תום ההליכים, והוגש נגדם כתב אישום בגין ניסיון לרצח, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וייצור נשק.

אירוע זה הוא רק אחד מסדרה של אירועים חמורים שנתשמו השנה במגזר הבדווי, ורובם לא באו

الملحق السابع:

חיים משגב

חשבתם פעם להקשיב לליברמן?

שר החוץ העז להציג באו"ם את סחורתו, שמנוגדת ל"מדיניות הממשלה". מה שבטוח - הסחורה יותר מוצלחת מהמדיניות

פורסם: 29.09.10, 15:04

על כל אלה שדורשים כעת את התפטרותו או את פיטוריו של אביגדור ליברמן, לדעת שכבר היו דברים מעולם. היה פעם, למשל, שר חוץ, שמעון פרס, שפעל מאחורי גבו של ראש ממשלתו ובישל עבורו, ללא ידיעתו, את הסכמי אוסלו הנלעגים. אינני זוכר מה חשבו כל אותם אלו שכעת מבקשים את דמו של שר החוץ על המהלך הזה של פרס ונושא כליו יוסי ביילין, אבל אני בטוח שהם לא דרשו מיצחק רבין לפטר את השניים, למרות מעשה האיוולת המדינית אליו גררו אותו.

לכל אלה שמבקשים עתה להלקות את שר החוץ על שהעלה את תוכניתו - וזאת תוכנית בלבד ולא שום דבר מעבר לכך - יש לי, בעצם, שאלה אחת: האם הם התעכבו לרגע כדי לבחון אותה? כלומר, אולי יש בה איזו מידה של היגיון? יש בה, כנראה, היגיון, לפחות כמו באותו הסכם-דמה הזוי, שגרם למותם של אלפי אנשים, יהודים וערבים.

למעשה, מה אומר לנו אביגדור ליברמן? "העם הפלסטיני" רוצה לעצמו, בפועל, "מדינה פלסטינית" נקייה מיהודים (בגרמנית קראו לזה "יודן ריין") ביהודה ובשומרון, ועוד מדינה כזאת ברצועת עזה, ועוד אחת, דומה לשתיים האחרות, מעבר לירדן.

בד בבד, רוצים הפלסטינים, שלא הוכרו בידי אומות העולם כעם עד 1967, שמדינת ישראל תהיה בעצם למדינה דו-לאומית, או רב-תרבותית (בלשונם של האנרכיסטים ממחנה השמאל, האנטי-ציוני), שבה יהיה מיעוט ערבי גדול מאוד, שכבר תובע לעצמו אוטונומיה תרבותית, ועוד כמה מאות אלפי פליטים, ואלי הרבה יותר, שישובו לכפריהם ולמקומות היישוב שאותם הם עזבו ב -1948.

את זה, למעשה, מבקש אביגדור ליברמן למנוע.

الملحق الثامن:

להושיב את ערביי ישראל לשולחן המו"מ - ynet דעות - Windows Internet Explorer

http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3962413,00.html

אחרי עשור

להושיב את ערביי ישראל לשולחן המו"מ

האזרחים הערבים רואים בעצמם פלסטינים - והם צודקים. את זכויותיהם המלאות הם צריכים לקבל במסגרת מדינה פלסטינית

אבי טרנגו

פורסם: 01.10.10, 10:24

לפני עשור פרץ כאן מרד שנשכח מהעין אבל לא מהלב. היום, המערכה אינה מנוהלת באמצעות התקוממות וסגירת כבישים, אלא במאבק תודעתי. השיטה השתנתה, אך הכוונה נותרה.

ארגוני הדה-לגיטימציה אינם מנופפים רק בנושאים פלסטיניים כמו "כיבוש", "הגבולות" או "הפליטים" - המאבק התעמולתי פונה כיום למיינסטרים האמריקני-אירופי, הדוגל בשיוויון. מי ששם את תקוותו על כך ש"סיום הכיבוש" יביא לסיום הסכסוך ול"קץ התביעות" - מוזמן לעיין במסמכי החזון של ערביי ישראל ובאתרי האינטרנט (באנגלית) של ארגונים דורשי "זכויות" כמו עדאלה ומוסווא. הקרב הבא יהיה על דמותה הפנימית של ישראל - הצגתה כמדינת אפרטהייד שוללת זכויות מיעוט.

למרבה הפליאה, יש לארגוני התמנון משמאל גם שותפים תמימים מימין, הפועלים לכונן "ישראל חדשה". המאמינים בדת שנקראת "רוב דמוגרפי יהודי מוצק" מתרכזים בשאלה האם ערביי ישראל יהוו 50% מאזרחי המדינה או שמא יגיעו "רק" ל 35%. גם במרכז צמחה דת בשם "שלום הכלכלי", המטיפה לכך שדו-קיום כלכלי יגבר על לאומנות וקנאות דתית. אלו ואלו מצביעים על הגברת ההשכלה בקרב בנות המגזר הערבי כגורם שיקהה את הגידול הדמוגרפי ומתעלמים

עשור למהומות במגזר

עצרות ושביתה / שרון רופא-אופיר

בני המשפחות של 13 הרוגי המהומות עלו לקבריהם. אביו של אחד ההרוגים אמר כי "הגיעה העת להחליף את קנה הרובה בזר

פלסטיני עם תעודת זהות כחולה צילום: מתי אלמליח

יש בעיה מתמטית בטיעוניהם של 'הדמוגרפים החדשים': הם מתרכזים ב'מספר הילדים לאשה' (שאכן נמצא בירידה) אך מתעלמים לחלוטין מפרמטר חשוב: גיל הנישואין. המוסלמיות מתחתנות בגיל הצעיר בשבע-

חדשות
דעות
ספורט
כלכלה
צרכנות
תרבות
מחשבים
בריאות+
ירוק
יהדות
תיירות
רכב
אוכל
יחסים

אייל גולן + מורן אטיאס
18,000₪ לזוכה!

אירופה במתנה ללא הגרלה!
מלון+1000$+4ימים במתנה!
לחץ כאן!
איפה נמצא המבנה הזה?
יודע את התשובה? בוא קח 15,000 ₪
לחץ לזכיה
איזה טלפון תרצה מתנה?

Done | Internet | 100%